

ΑΝΤΙΦΑ★ΒΑΣΕ

σκέψεις ενάντια στη σχολική μηχανή από αντιφασιστική σκοπιά-τεύχος 6-δεκέμβρης/γενάρης 2012

ANTIFA ★ BASE

για ηλεκτρονική επικοινωνία

autonome.antifa@yahoo.com

Η εικόνα στο εξώφυλλο είναι από τις συνεχιζόμενες μαζικές διαδηλώσεις των Αιγύπτιων στην κεντρική πλατεία του Καΐρου. Για την ακρίβεια απ' τις ηλεκτρισμένες διαδηλώσεις που σχεδόν πάντα καταλήγουν σε ολοήμερες συγκρούσεις με το στρατό και την αστυνομία της χώρας.

Χωρίς την παραμικρή πρόθεση να προσβάλλουμε κανέναν και καμία που έχει συμμετάσχει σε οδομαχίες στην Αθήνα ή αλλού, που ξεκινάει και τελειώνει το μήνα του με άδειες τσέπες, που ζορίζεται με το σχολείο, με την οικογένεια και με τον κάθε κερατά, αυτό που συμβαίνει στην Αίγυπτο είναι πολύ βαρύτερο από τα δικά μας βάσανα. Μέσα στην άνοιξη και για εβδομάδες ολόκληρες εκατοντάδες χιλιάδες Αιγύπτιοι πάλεψαν με όλη τους τη δύναμη και κατάφεραν αυτό που έμοιαζε αδιανόητο: κλόνησαν τη στρατιωτική δικτατορία που τους είχε κάσει στο σβέρκο για τριάντα χρόνια, εκθρόνισαν τον ηγέτη της και πυροδότησαν με την αποφασιστικότητα τους μια σειρά άλλων εξεγέρσεων σε όλο τον αραβικό κόσμο. Εδώ και κάποιες μέρες συγκρούονται ξανά με το στρατό που θέλει να εγκαθιδρύσει εκ νέου μια στρατιωτική κυβέρνηση με άλλα πρόσωπα.

Φυσικά, η μάχη τους δεν είναι σαν κι αυτές που έχουμε συνηθίσει στα μέρη μας. Στην πρώτη φάση του ξεσκαμού πολλές εκατοντάδες Αιγύπτιοι έδωσαν τη ζωή τους στα οδοφράγματα και

στις πλατείες, πολλοί περισσότεροι τραυματίστηκαν, βασανίστηκαν, φυλακίστηκαν. Το ίδιο και τώρα. Μέχρι τη στιγμή που γράφονται αυτές οι γραμμές περίπου πενήντα Αιγύπτιοι έχουν πεθάνει πυροβολημένοι, χώρια οι χτυπημένοι απ' το στρατό και την αστυνομία.

Δεν ξέρουμε αν και πως μπορούμε να "κάνουμε κάτι" για να βοηθήσουμε αυτόν τον αγώνα. Είμαστε πολύ μακριά και ως απόσταση και ως εμπειρίες. Αν κάτι μας αντιστοιχεί είναι να μην αφήσουμε αυτόν τον ευγενικό ξεσκακό να θαφτεί κάτω απ' τους τόνους βλακειάς που μας σερβίρουν καθημερινά. Συνεπώς πρέπει να μιλήσουμε γι' αυτόν. Ξέρουμε πολύ καλά ότι ακόμη και με εκατοντάδες νεκρούς, αυτός ο αγώνας είναι σχεδόν απίθανο να συγκινήσει τον πολύ λαό - ο τελευταίος έχει μάθει να ενδιαφέρεται μόνο για τη "φάση του". Έστω κι έτσι επιμένουμε. Δεν το κάνουμε από σκάλωμα. Είναι ένα ελάχιστο δείγμα αναγνώρισης: της αυταπάρνησης και του δικίου.

Όσοι, ανάμεσά μας, είναι ακόμη ζωντανοί ας προσπαθήσουν να απέναντι σε ένα στρατό που πυροβολεί στο ψαχνό. Κι έπειτα ας ξαναδούν τη φωτογραφία... Καμιά φορά η αξιοπρέπεια νικάει το φόβο και γράφει Ιστορία!

INTRODUCTION

ANTIFA ★ BASE

έκδοση της αντιφασιστικής συνέλευσης autonome antifa ★ antifa

τα καρτέ της μνήμης

Περίεργο πράγμα η μνήμη. Είναι που κρατάει για πάντα φυλαγμένα τα γεγονότα και τις στιγμές που κάποιοι θέλουν να ξεχάσουν ή να μην έγιναν· γεγονότα που για άλλους η λήθη τους ισοδυναμεί με έγκλημα. Φυσικά μιλάμε για την ταξική μνήμη. Που μας υποδεικνύει τις καλές και τις κακές στιγμές της τάξης μας, της τάξης των “από κάτω” αυτού του κόσμου. Και φυσικά όλους εκείνους, τους αγωνιστές και τους νεκρούς, που δεν πρέπει με τίποτα να ξεχάσουμε. Ε, αυτό το είδος της μνήμης είναι που κάνει τα αφεντικά και τα τσιράκια τους να βγάζουν σπυράκια. Γιατί θέλουν να σπρώξουν γεγονότα, σαν αυτά της Θεσσαλονίκης πριν μερικά καλοκαίρια, στο χρονοντούλαπο της ιστορίας.

Το ημερολόγιο έδειχνε 18/8/2007 όταν ο αφρικανός μικροπωλητής Τόνου Ονούα σκοτώθηκε πέφτοντας από μπαλκόνι καφετέριας κυνηγημένος από ασφαλίτες. Η μόνη αξιοπρεπή απάντηση που θα μπορούσε να δοθεί κόντρα στους μπάτσους, κόντρα στους φασίστες, κόντρα στη ρατσιστική κοινωνία δεν θα μπορούσε παρά να είναι βίαιη. Και οι συμπατριώτες του Τόνου μαζί με αλληλέγγυους έδειξαν με τις πέτρες τους ότι οι δρόμοι τους ανήκουν υπενθυμίζοντας παράλληλα το αυτονόητο: ότι όταν σκοτώνουν έναν από εμάς, θα πρέπει να μας βρίσκουν όλους απέναντί τους.

ΔΕΚΕΜΒΡΗ 2008
ΔΕΚΕΜΒΡΗ 2011

Η ΠΟΛΗ ΗΓΙΣΕΤΑΙ

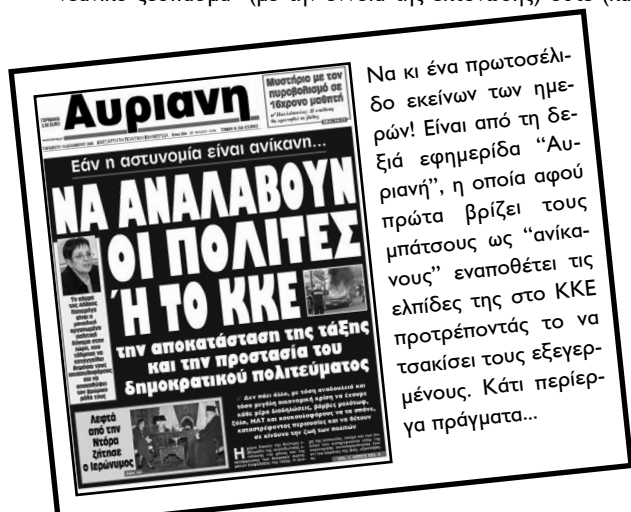
Σας έχει συμβεί ποτέ να φάτε εξακριβωση απ' τους μπάτσους απλά Σκαι μόνο επειδή κάθεστε “βραδιάτικα” με την παρέα σας σε μια πλατεία πίνοντας μπύρες; Είμαστε σίγουροι πως ναι. Αυτό που μάλλον δεν σας έχει συμβεί είναι αντί για εξακριβωση να φάτε σφαίρες - αλλά μάλλον πρόκειται για καθαρή τύχη.

Στις 6 Δεκέμβρη '08 ο μπάτσος Κορκονέας πυροβόλησε στα Εξάρχεια τον μαθητή Αλέξανδρο Γρηγορόπουλο επειδή “δε γούσταρε τα μούτρα του”. Από εκεί και έπειτα η ιστορία είναι γνωστή: ο Αλέξης έπεσε νεκρός, η πόλη καταλήφθηκε απ' τους εξεγερμένους και ο Κορκονέας μπήκε φυλακή. Μέσα στα τρία χρόνια που μεσολάβησαν μέχρι σήμερα, τα γεγονότα των ημερών εκείνων έχουν διασωθεί με διάφορες μορφές: σαν ατομικές μαρτυρίες (συνήθως εξίσου ατομικών “ηρωισμών”) σαν κομματικές ερμηνείες (απονευρωμένες, δηλαδή, αναλύσεις των συνθηκών μέσα απ' τις οποίες ξηπήδησαν τα γεγονότα) αλλά και (ευτυχώς) σαν αυτό που πραγματικά ήταν: μια ανθεθνική εξέγερση που έμοιαζε έτοιμη να ξεσπάσει από αρκετό καιρό πριν.

Αν, ωστόσο, ο Δεκέμβρης του '08 ήταν ένας ταξικός ξεσηκωμός, Δεν είχε να κάνει τόσο με την έκταση της βίας που ασκήθηκε εκείνες τις μέρες απ' τους εξεγερμένους (που αν μη τι άλλο ήταν εντυπωσιακή) αλλά με το γεγονός πως αυτή ακριβώς η βία είχε εμφυλιοπολεμικό χαρακτήρα. Για να το κάνουμε λιανά: τις 15 μέρες της εξέγερσης του Δεκέμβρη η Ελλάδα χωρίστηκε στα δύο: ή ήσουν με τους μπάτσους ή δεν ήσουν. Ή ήσουν με την πατρίδα ή δεν ήσουν. Ούτε “ναι μεν, αλλά...” υπήρχαν, ούτε “και οι μπάτσοι μια δουλειά κάνουν μωρέ” ούτε τίποτα. Επιπλέον: επειδή ξέρουμε πως οι επίδοξοι παραχαράκτες της ιστορίας είναι πολλοί και απαντώνται εν αφθονία από τα Εξάρχεια μέχρι το Μαξίμου και από εκεί μέχρι τον Περισσό έχουμε να πούμε το εξής: ο Δεκέμβρης ούτε αποτελούσε απλά ένα “νεανικό ξέσπασμα” (με την έννοια της εκτόνωσης) ούτε (και αυτό

πάει για την αριστερά) συσπείρωσε “το σύνολο του δημοκρατικού κόσμου”. Η εξέγερση του Δεκέμβρη ήταν η εξέγερση των μαθητών που έχουν σιχαθεί τον αυταρχισμό του φασίστα καθηγητή, ήταν η εξέγερση της δεύτερης γενιάς μεταναστών που συμμετείχε μαζικά και στην πρώτη γραμμή και που μαζί με τους γονείς της έτρωγε για περισσότερα από 15 χρόνια τις σφαίρες, το ξύλο, τον εξευτελισμό, τους βιασμούς και τις μαλακίες των ελλήνων μπάτσων, αφεντικών και οικοκυραίων, ήταν η εξέγερση των ανέργων ή των εργατών που έχουν βαρεθεί να ακούνε για τις αρετές του καπιταλισμού και να πουλάνε την εργασία και το χρόνο τους στο κάθε δουλέμπορο. Όλοι οι υπόλοιποι (φασίστες, πατριώτες, μπάτσοι, καθεστωτική αριστερά) ήταν απ' την άλλη! Η βία των μαθητών, των εργατών, των ανέργων, των μεταναστών ξέσπασε ξεκάθαρα κόντρα στον εθνικό κορμό. Ήταν μια βία, αντιμπάτσικη, αντιπατριωτική, αντιφασιστική ακριβώς γιατί οι φορείς της είδαν στο θάνατο ενός πιτσιρικά στα Εξάρχεια να αποκτά τη συμβολική της συμπύκνωση το σύνολο των πρακτικών που προσγιώνονται καθημερινά στις πλάτες των καταπιεσμένων.

Φυσικά, το κράτος, τα αφεντικά και το σκυλί τους που λέγεται αστυνομία δεν έμειναν με σταυρωμένα τα χέρια. Με το ξεκίνημα ήδη του 2009 συγκρότησαν νέα σώματα καταστολής, κατέστρωσαν νέα σχέδια για την αντιμετώπιση της εξεγερμένης εργατικής τάξης, αναβάθμισαν τη σχέση τους με τους φασίστες. Ανέλυσαν τα γεγονότα του Δεκέμβρη και δήλωσαν σε όλους τους επίδοξους αρνητές του συστήματος πως “δε θα τους περάσει”. Γι' αυτό κι εμείς απ' τη μεριά μας δε πέφτουμε στη λούμπα της θριαμβολογίας. Κατανοούμε αντίθετα πως ο δρόμος από την “εξέγερση” μέχρι το “οργανωμένο μαχητικό κίνημα” είναι μακρύς. Από την άλλη την παρακαταθήκη του Δεκέμβρη την κρατάμε: ντόπιοι και μετανάστες δίπλα-δίπλα και όλοι μαζί ενάντια σε μπάτσους και φασίστες. Εξάλλου, έτσι γραφόταν ανέκαθεν η ιστορία.

Να κι ένα πρωτοσέλιδο εκείνων των ημερών! Είναι από τη δεξιά εφημερίδα “Αυριανή”, η οποία αφού πρώτα βρίζει τους μπάτσους ως “ανίκανους” εναποθέτει τις ελπίδες της στο ΚΚΕ προτρέποντάς το να τσακίσει τους εξεγερμένους. Κάτι περιεργα πράγματα...

Είναι γνωστό πως το ΚΚΕ αποτελεί τον καλύτερο φίλο της αστυνομίας, αλλά το Δεκέμβρη του '08 ξεπέρασε κάθε όριο (ή ίσως και όχι αν σκεφτεί κανείς πως το '73 είχε καταγγείλει την κατάληψη του Πολυτεχνείου ως έργο “300 προβοκατόρων”!). Σε αφηγηματικό κείμενο που δημοσιεύτηκε στον Κυριακάτικο Ριζοσπάστη στις 28/12/08 το ΚΚΕ ούτε λίγο ούτε πολύ υπεραποψίζεται τον Κορκονέα ως “μεροκαματιάρη” που είχε φτάσει στην απόγνωση απ' τις συνθήκες εργασίας (επί 10 χρόνια προσπαθούσε να πάρει μετάθεση από τα Εξάρχεια... αλλά δε του δίνουν!) και χαρακτηρίζει τους εξεγερμένους ως “πρεζάκια”. Σε περίπτωση που θέλετε να γελάσετε λίγο μπορείτε να το βρείτε εύκολα στο ίντερνετ γράφοντας τον τίτλο του άρθρου που είναι: “Το λάθος τηλεφώνημα ενός φονιά”.

antifa chat

Proxoi anagnostes! Opos tha paratiristate, se afto to chat kanenas den vrizei kanenan, oloi ferontai stous sinomilites tous sxedon anthropina, oloi vriskontai entos thematos kai

sxedon oloi simfonoun. Opote afto to chat einai profanos pseftiko, alli mia ipouli prospatheia ton antifadon na perasoun tis anthellinikes tous apopseis, sas to leme na to kserete!

Κυβέ

ΕΙΘΙ
ΣΦΑΞΕ ΜΕ Α
Σ Ω Τ

allazoume_i_vouliazoume: Επιτέλους έγινε κυβέρνηση εθνικής ενότητας! Οι πολιτικές δυνάμεις της χώρας αποφάσισαν να ενωθούν για το καλό του τόπου! I' m so happy! Επιτέλους θα βγούμε απ' την κρίση!

mbrosgremos_pisorema: Omg... Και πού το είδες το καλό ρε τζίνιους; Ή μήπως δεν άκουσες τι σκοπεύει να κάνει αυτή η νέα κυβέρνηση;

allazoume_i_vouliazoume: Σκοπεύει να κάνει ό,τι είναι απαραίτητο για να βγει η χώρα απ' την κρίση, να γίνουμε πιο ανταγωνιστική οικονομία και να ξαναγυρίσουμε στις αγορές αναιδέστατε!

Den_xerw_pou_pan4: Έτσι είναι όπως τα λέει ο allazoume. Η κατάσταση δεν πάει άλλο με τους διεφθαρμένους πολιτικούς και τα λαμόγια. Μόνο τεχνοκράτες μπορούν να μας σώσουν.

mbrosgremos_pisorema: Όπα ρε μαν! Δηλαδή κι αυτοί που ήτανε στις μέχρι τώρα κυβερνήσεις τι ήτανε; Τίποτα ευαισθητούληδες και γούτσου-γούτσου;

Den_xerw_pou_pan4: E;

allazoume_i_vouliazoume: Μάλιστα κύριε! Διότι το παλιό πολιτικό σύστημα είναι ένα μάτσο ανίκανων! Διότι η πολιτική σκηνή χρειάζεται νέα πρόσωπα που να έχουν το θάρρος να αναλάβουν ευθύνες! Διότι για να σωθεί αυτός ο τόπος χρειάζεται να γίνουν θυσίες!

mbrosgremos_pisorema: Κάτι μου θυμίζει αυτός εδώ... Κάτσε γιατί άμα ακούω ότι ο Γιωργά-

κης είναι καζοχαρούμενος, ο Σαμαράς διεφθαρμένος κι όλοι μαζί με IQ κάτω του μετρίου ενώ όσοι τα λένε αυτά είναι γάτες με πέταλα τα παίρνω κρανίο. Τα πολιτικά κόμματα έχουν ένα ρόλο, ξέρετε, σ' αυτή τη ζωή. Διαμεσολαβητικό. Ειδικά τα δύο μεγαλύτερα είναι οι δύο κύριοι συνασπισμοί συμφερόντων των ελληνικών αφεντικών. Και τα συμφέροντα αυτά δεν είναι πάντα κοινά, γιατί κατά κανόνα τα ελληνικά αφεντικά έχουν τόση αλληλεγγύη μεταξύ τους, όση δυο γύπες πάνω από ένα κομμάτι κρέας. Και ενώ η κρίση βαθαίνει, αυτοί οι τύποι είναι ικανοί να δαγκώσουν στο λαρύγγι τους ομοίους τους προκειμένου να επιβιώσουν οι ίδιοι. Για τους δε εργαζομένους τους, κλάψ' τα χαράλαμπε...

Den_xerw_pou_pan4: Για κάτσε ρε φίλε... Και πώς το εξηγείς τότε ότι στρώσανε κάτω τον κώλο τους και κάνανε συγκυβέρνηση;

mbrosgremos_pisorema: Εδώ είναι το ζουμί. Γιατί ζούμε μια στιγμή που τα ελληνικά αφεντικά -μέσω των μεγαλύτερων συνασπισμών τους- αισθάνονται ότι πρέπει να ενωθούν για να αντιμετωπίσουν την κατάσταση... και γαία πυρί μειχθήτω! Ειδικά όταν η τελευταία πράξη αυτής της κατάστασης λέγεται "κούρεμα του χρέους".

allazoume_i_vouliazoume: Ναι, πες μας τώρα ότι διαφωνείς και με το κούρεμα του χρέους! Πες μας ότι σε χαλάει που τρίξαμε τα δόντια στη Μέρκελ και μειώσαμε το χρέος της χώρας στο μισό!

ΝΙΚΗΣ ΓΑ ΜΟΥ Ν' ΑΓΙΑΣΘ ΤΗΡΙΑΣ

ΒΡΟΝΗΣΗ

mbrosgremos_pisorema: Ρε κάτι παίζει μ' αυτόνε... Το "χρέος", φιλαράκι, δεν είναι μόνο προς ξένους αλλά και προς ντόπιους δανειστές, και σχεδόν τα μισά απ' τα μαλλιά που πέσανε μετά το κούρεμα ανήκουν σε greek τράπεζες και ασφαλιστικά ταμεία που το ελληνικό κράτος γύρισε και τους είπε "παιδιά, θυμάστε εκείνα τα λεφτά που σας χρωστάω; Ε, τα μισά θα πάρετε, και γι' αυτά ακόμα βλέπουμε". Όλοι αυτοί λοιπόν που χάσανε λεφτά τσινάνε και το κράτος καλείται τώρα ν' αποφασίσει (και να φροντίσει γι' αυτό) ποιοι απ' τους στριμωγμένους θα σωθούν και ποιοι θα βουλιάξουν. Γι' αυτό ρίχνει στη μάχη τις καλύτερες εφεδρείες του, δηλαδή αυτό το μίγμα χρηματιστικού κεφαλαίου, μπάτσων, μουσικών υπηρεσιών και λαοπρόβλητων φωστήρων του έθνους, γαρνιρισμένο με μπόλικη άκρα δεξιά, που τώρα μας πλασάρεται ως "κυβέρνηση εθνικής σωτηρίας". Η σωτήρια λέμβος πάντως περιλαμβάνει σίγουρα ό,τι μπορεί να σωθεί από τις ελληνικές τράπεζες αλλά όχι τα ασφαλιστικά ταμεία: αυτά εδώ και καιρό πάνε για φούντο.

Den_xerw_pou_pan4: Τι λες τώρα; Θα φουντάρουν τα ταμεία; Κι εμείς τι θα κάνουμε; Εγώ είμαι στο επίδομα ανεργίας έξι μήνες γαμώ την τρέλα μου γαμώ!

allazoume_i_vouliazoume: Αδέλφια Έλ-

ληνες! Μην τον ακούτε αυτόν με το προβοκατόρικο nick! Είναι αναμφίβολα οπαδός του δημοψηφίσματος και της επιστροφής στη δραχμή και το μεσαίωνα! Τα συμφέροντα του λαού και του τόπου βρίσκονται στην ατζέντα της νέας κυβέρνησης, που την απαρτίζουν άνθρωποι ικανοί και υπεύθυνοι σαν τον κύριο Βορίδη!

mbrosgremos_pisorema: Αμ πες μας πουλάκι μου ότι είσαι απ' αυτούς! Πες μας ότι έχεις κέσει το βρακί σου από χαρά που πήραν υπουργεία τα παιδιά των ταγματoσφαλιτών! Καλά σε είχα καταλάβει εγώ. Και για πες: το κάδρο του Παπαδόπουλου το βγάλαμε απ' την αποθήκη;

allazoume_i_vouliazoume: Δεν σας απαντώ κύριε.

Den_xerw_pou_pan4: Εγώ ρε φίλε τους πολιτικούς τους έχω γραμμένους στα παπάρια μου, αλλά εσύ δηλαδή τι λες, να ξαναγυρίσουμε στη δραχμή;

mbrosgremos_pisorema: Μη βάζεις στο στόμα μου λέξεις που δεν έχω πει! Εγώ λέω ότι όσο τα ελληνικά αφεντικά ψάχνουν να βρουν τι θα κάνουν μεταξύ τους, μ' εμάς έχουν βρει τι θα κάνουν, κι αυτό είναι να μας πατήσουν στο λαιμό με σιδερένια μπότα. Επομένως η ερώτηση αν θέλουμε δραχμή ή ευρώ είναι ξεκρέμαστη, γιατί υπό το φόβο του να μη γίνουν τα ευ-

ρώ δραχμές εμείς και οι όμοιοι μας καλούμαστε να υποστούμε τη χειρότερη μεταχείριση που -τι ειρωνία! -μας πλασάρεται ως "σωτηρία"! Τουλάχιστον εμείς έχουμε κι αυτή τη μπλε ταυτότητα - αυτοί που δεν έχουν τι θα κάνουν; Και να σου πω και κάτι; Στο τέλος - τέλος, όταν το ελληνικό κράτος θα έχει κάνει τα κουμάντα του, θα 'χει κοιτάξει ποιος απ' τις τράπεζες του είναι για να σωθεί και ποιος απ' την εργατική τάξη είναι για να βουλιάξει, μπορεί να τη δούμε και τη δραχμή!

tzoutzouk@: Boring! Εγώ νομίζω πως η νέα κυβέρνηση έχει πολλά να προσφέρει και μάλιστα ήδη άρχισε! Δεν είδατε που ο κύριος Άδωνις άλλαξε όλες τις πινακίδες του υπουργείου του και τις έβαλε σε σωστά ελληνικά;

mbrosgremos_pisorema: Καλά, κάτσε να δω πού έχω βάλει το σφυράκι...

MegaTrol: Sry, εδώ δεν είναι το topic για το dancing on ice;

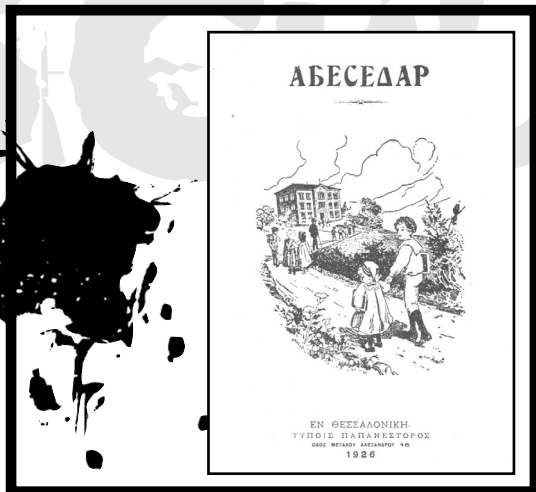
mbrosgremos_pisorema: Ε, άσαντε γειά!!!

SCHOOL'S OUT ΙΣΤΟΡΙΚΟ ΚΟΥΖΙ:

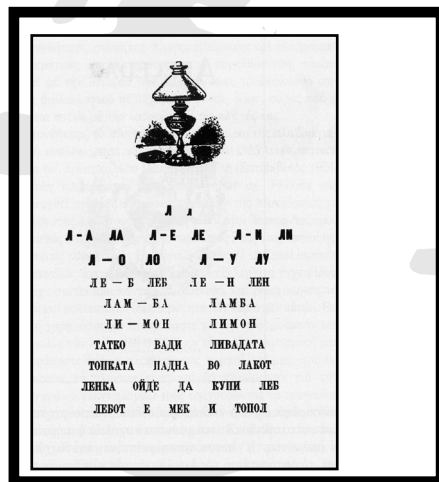

Τι πάει να πει Αμπετσένταρ;

Αριστερά: Το εξώφυλλο του Αμπετσένταρ. Τυπωμένο στη Θεσσαλονίκη το 1926...

Δεξιά: Σελίδα από το εσωτερικό. Προφανώς λέει κάτι σαν “Λόλα να ένα μήλο”...

Λοιπόν, θα κάνουμε ένα διαλειμματάκι από τα τεστ πολλαπλής επιλογής και θα το πούμε κατευθείαν:

Ετούτο εδώ είναι ένα αλφαβητάρι. Για ρίξτε μια ματιά στο κάτω μέρος: Τυπώθηκε από το ελληνικό κράτος το 1926 και απευθυνόταν σε παιδάκια του δημοτικού.

Για κοιτάξτε στο πάνω μέρος όμως, τη γλώσσα στην οποία έχει τυπωθεί! **Αμπετσένταρ** λεγόταν αυτό το αλφαβητάρι. Και λεγόταν έτσι, γιατί απευθυνόταν σε παιδάκια που ζούσαν μεν εντός των ορίων της ελληνικής επικράτειας, αλλά δεν μιλούσαν ελληνικά. Μιλούσαν την “απαγορευμένη γλώσσα” των βορείων περιοχών της Ελλάδας, δηλαδή μια γλώσσα που φέρνει πολύ περισσότερο στα Βουλγαρικά απ’ ό,τι στα ελληνικά.

Όπως όλοι ξέρουμε βέβαια, αυτή η γλώσσα “δεν υπήρξε ποτέ ούτε υπάρχει τώρα” γιατί “η Μακεδονία είναι ελληνική”, γιατί “οι Σκοπιανοί δεν έχουν δική τους γλώσσα” κλπ κλπ.

Τι σημαίνει όμως ότι το ελληνικό κράτος κάποτε έδωσε λεφτά για να τυπωθεί αυτό το αλφαβητάρι; Και ότι έκανε τον κόπο να το τυπώσει στο κυριλλικό αλφάβητο; Σημαίνει ότι το 1926 το ελληνικό κράτος παραδέχτηκε ότι στην ελληνική Μακεδονία μιλούσαν και άλλες γλώσσες εκτός από ελληνικά. Τόσο πολύ που χρειαζόταν ειδικά σχολικά βιβλία!

Δηλαδή; Η Μακεδονία δεν είναι μόνο ελληνική; *Δηλαδή τα Σκόπια πρέπει να τα λέμε Μακεδονία; ΟΜΓ!*

Για την ιστορία, αυτή η μειονότητα υπάρχει ακόμα στις βόρειες περιοχές της χώρας. Αυτοί και δεμένοι έχουν βαλθεί να αποδείξουν την ανυπαρξία της δεκαετίες τώρα, ακριβώς γιατί η ύπαρξή της αποδεικνύει ότι η Μακεδονία δεν είναι μόνο ελληνική...

Γι’ αυτό σάς λέμε αδέρφια: προσοχή στο τι διαβάζετε! Όποιος ασχολείται με την ιστορία αυτά παθαίνει: Με γοργά βήματα μετατρέπεται σε ανθέλληνα.

Ξανά ΟΜΓ!

Λένε ότι όποιος ανακατεύεται με τα πίτουρα των τρω-
 οι κότες. Κι επίσης ότι σ' αυτή τη ζωή πληρώνονται όλα.
 Στο μέγλι που μας έστειλαν οι ανώνυμοι φίλοι μας, μας
 περιγράφουν την ιστορία του κυρίου Μ. Ο τελευταίος, ως
 διευθυντής σε σχολείο του Παγκρατίου διέπρεψε στο
 νταβατζιλίκι και στην καφρίλα. Όχι μόνο εμπόδισε τους
 μαθητές να καταλάβουν το σχολείο τους, όχι μόνο βγάραγε
 σκοπιές νυχτιάτικα μπας και μπει κανείς μέσα, ΑΛΛΑ στο
 τέλος έφερε για εκφοβισμό και τα φιλαράκια του τους
 χρυσαυγίτες για μπραβιλίκια.

Τελικά ανταμοίφθηκε για τα καραγκιοζιλίκια του με δυο
 ωραία γιαουρτάκια στη μάπα πρωί πρωί έξω απ' το
 σχολείο του. Δίπλα είναι η αφίσα που μας έστειλαν και
 εξιστορεί το γεγονός. Αντιγράφουμε:

ΝΑ ΤΟΥ 'ΡΘΕΙ!!! ΝΑ ΤΟΥ 'ΡΘΕΙ!!!

Στην αρχή διεμήνυε σε όλους τους
 τόνους ότι στο σχολείο "του" δε θα
 αφήσει να γίνει ποτέ κατάληψη...
 Στη συνέχεια άρχισε να διανυκτε-
 ρεύει στο σχολείο "του" μη τυχόν
 τολμήσει κανείς και τον παρακού-
 σει... Στο τέλος, όταν οι απειλές
 του δεν εκφόβισαν τους πάντες έ-
 φερε τα φιλαράκια του τους χρυ-
 σαυγίτες να βγάλουν το φίδι απ'
 την τρύπα. Το σχολείο "του" έπρε-
 πε να μείνει "αμόλυπτο" κι ο διευ-
 θυντής του (ο ίδιος δηλαδή...) να
 βγει ασπροπρόσωπος...

Ειδικά αυτός ο τελευταίος στόχος ε-
 πιτεύθηκε στο ακέραιο - αν κι όχι με
 τον τρόπο που ένας διευθυντής του
 κύρους του θα επιθυμούσε. Τα για-
 ουρτάκια προσγειώθηκαν εκεί που έ-
 πρεπε και η διαταραχθείσα τάξη απο-
 καταστάθηκε προς στιγμήν στο σχολι-
 κό συγκρότημα του Παγκρατίου.
 Λέμε προς στιγμήν γιατί κατά τα άλ-
 λα οι μέρες μας είναι κατάμαυρες.
 Και δεν προβλέπεται να ασπρίσουν,
 όσο ο καθένας και η καθεμία μας δε
 σπκώνει το ανόστημά του στο φασί-
 στα διευθυντή, στο ρουφιάνο γείτονα,
 στο ρατσιστή στο διπλανό θρανίο...
**ΓΙΑΤΙ ΑΝ ΣΗΜΕΡΑ ΤΟΥΣ ΑΝΕΧΤΟΥΜΕ
 ΕΝΑΝ ΕΝΑΝ ΔΙΠΛΑ ΜΑΣ,
 ΑΥΡΙΟ ΘΑ ΤΟΥΣ ΒΡΟΥΜΕ ΟΛΟΥΣ ΜΑΖΙ
 ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΜΑΣ!**
 (και τότε πια θα 'ναι αργά...)

Στην αρχή διεμήνυε σε όλους τους τόνους ότι στο σχολείο "του" δε θα αφήσει να γίνει ποτέ κατάληψη... Στη συνέχεια άρχισε να διανυκτερεύει στο σχολείο "του" μη τυχόν τολμήσει κανείς και τον παρακούσει... Στο τέλος, όταν οι απειλές του δεν εκφόβισαν τους πάντες έφερε τα φιλαράκια του τους χρυσαυγίτες να βγάλουν το φίδι απ' την τρύπα. Το σχολείο "του" έπρεπε να μείνει "αμόλυπτο" κι ο διευθυντής του (ο ίδιος δηλαδή...) να βγει ασπροπρόσωπος...
 Ειδικά αυτός ο τελευταίος στόχος επιτεύχθηκε στο ακέραιο - αν κι όχι με τον τρόπο που ένας κύριος του κύρους του θα επιθυμούσε. Τα γιαουρτάκια προσγειώθηκαν εκεί που έπρεπε και η διαταραχθείσα τάξη αποκαταστάθηκε προς στιγμήν στο σχολικό συγκρότημα του Παγκρατίου.
 Λέμε προς στιγμήν γιατί κατά τα άλλα οι μέρες μας είναι κατάμαυρες. Και δεν προβλέπεται να ασπρίσουν, όσο ο καθένας και η καθεμία μας δε σπκώνει το ανόστημά του στο φασίστα διευθυντή, στο ρουφιάνο γείτονα, στο ρατσιστή στο διπλανό θρανίο...
ΓΙΑΤΙ ΑΝ ΣΗΜΕΡΑ ΤΟΥΣ ΑΝΕΧΤΟΥΜΕ ΕΝΑΝ ΕΝΑΝ ΔΙΠΛΑ ΜΑΣ, ΑΥΡΙΟ ΘΑ ΤΟΥΣ ΒΡΟΥΜΕ ΟΛΟΥΣ ΜΑΖΙ ΑΠΕΝΑΝΤΙ ΜΑΣ!
 (και τότε πια θα 'ναι αργά...)

PROVO-COUT
 ΚΟΝΤΡΑ ΣΤΟΥΣ ΦΑΣΙΣΤΕΣ

(Μαθήματα ρατσισμού στα γαλλικά)

Εντάξει, αν νομίζετε πως τα σχολεία εδώ έχουν τα κάλια τους, πού να δείτε τι γίνεται στη Γαλλία. Εκεί λοιπόν ψήφισαν πριν εφτά χρόνια ένα νόμο που απαγορεύει στους μαθητές και στις μαθήτριες “να φοράνε εμφανώς” θρησκευτικά σύμβολα. Και θα αναρωτηθεί κάποιος: τι σημαίνει η εφαρμογή του συγκεκριμένου νόμου σε μια χώρα που χτίστηκε από την εργασία των (κατά πλειοψηφία μουσουλμάνων και φερμένων από τις πρώην αποικίες της) μεταναστών εργατών και για τα παιδιά τους, που είναι πα Γάλλοι πολίτες και πηγαίνουν στα γαλλικά σχολεία; Σημαίνει πολύ απλά πως τα κορίτσια (θέλουν, δε θέλουν) δεν θα πατάνε στο σχολείο φορώντας μαντίλα. Οι λόγοι για τους οποίους μια έφηβη επλέγει ή όχι να φοράει μαντίλα είναι πολλοί και διαφορετικοί. Δεν έχει σημασία να τους αναλύσουμε εδώ. Αυτό που έχει σημασία στην προκειμένη περίπτωση είναι να εξετάσουμε τις προθέσεις ενός κράτους που με σημαία την “πρόοδο” και τον “πολιτισμό” αποκλείει σε κορίτσια την πρόσβαση στο σχολείο λέγοντάς τους πως: “είστε πολύ ομοδοδρομικές για να μορφωθείτε”.

Το γαλλικό κράτος φυσικά δεν σταμάτησε εδώ την επίδειξη ανωτερότητας και “πολιτισμού”. Μερικά χρόνια αργότερα θέσπισε κι άλλους νόμους, στο στόχαστρο των οποίων ήταν για ακόμα μια φορά μουσουλμάνες γυναίκες. Σε όσες από τις τελευταίες επέμεναν να φορούν νικάμπ και μπούρκα επιβλήθηκε απαγόρευση κυκλοφορίας σε όλους τους δημόσιους χώρους. Εντωμεταξύ, οι μουσουλμάνες μαμάδες δεν μπορούν πλέον να παρακολουθήσουν σχολικές εκδηλώσεις εάν φορούν μαντίλα, καθώς υποτίθεται ότι οι γονείς που συμμετέχουν σε μια σχολική δραστηριότητα εκτελούν, εκείνη την ώρα, κρέμ κρατικού λειτουργού και (άρα) πρέπει να συμμορφώνονται με τους κανονισμούς του σχολείου. Σε αυτό το σημείο, βέβαια, θα μπορούσε να κάποιος να αναρωτηθεί σοβαρά για την αγαθότητα των προθέσεων του γαλλικού κράτους - και όχι τυχαία...

Η πολυπληθής μουσουλμανική κοινότητα είναι εκείνη που Ημέσα από την φτηνή εργασία της έκανε την Γαλλία αυτό που είναι σήμερα: μια υπολογίσιμη οικονομία σε παγκόσμιο επίπεδο. Το γαλλικό κράτος εδώ και καιρό είχε φροντίσει να περιορίσει όλους αυτούς τους εργάτες - και τα παιδιά τους. Και όταν λέμε “να περιορίσει” το εννοούμε κατά πρώτον χωροταξικά, στα γνωστά κολασμένα προάστια των μεγάλων πόλεων, με γνωστότερα αυτά του Παρισιού και της Μασσαλίας. Η εμπίωση στα προάστια δεν είναι εύκολη υπόθεση. Για παράδειγμα, αν δηλώσεις πως η διεύθυνση κατοικίας σου είναι σε κάποιο από αυτά, είναι βέβαιο πως δεν πρόκειται να σε πάρει κανείς για δουλειά. Το ίδιο συμβαίνει και αν αποκαλύψεις πως έχεις βορειοαφρικάνικη καταγωγή. Η ανεργία, οι προσαγωγές για έλεγχο, οι εξευτελισμοί και οι ταπεινώσεις από τους μπάτσους συνθέτουν την καθημερινότητα των προαστίων. Τώρα λοιπόν με το νόμο κατά της μαντίλας δίνεται η ευκαιρία (εκτός από τα αφεντικά και τους μπάτσους και) στους ρατσιστές καθηγητές και διευθυντές να ελέγχουν, να επιτηρούν και να αποφασίζουν αν θα αποκλείσουν ή όχι τις μουσουλμάνες μαθήτριες... από το σχολείο αυτή τη φορά.

28 Μαΐου 2011. Διαδήλωση των mamans toutes egales.
Το πανό τους γράφει “Με η χωρίς μαντίλα-όλες οι μαμάδες ίσες”.

Φυσικά το γαλλικό κράτος δεν παίζει δίκως αντίπαλο. Το 2005 για παράδειγμα όλοι αυτοί, οι “παραπεταμένοι” νέοι και νέες των προαστίων εξεγέρθηκαν και τα έκαναν γυαλιά καρφιά μετά την δολοφονία δύο ακόμα εφήβων από τους μπάτσους. Αντίστοιχα, οι μαμάδες και οι μαθήτριες, “οπισθοδρομικές και θρησκοκόλπες” κατά το γαλλικό κράτος, αντέδρασαν με πολύ μαχητικό τρόπο ενάντια στην εφαρμογή του νόμου για τη μαντίλα. Έφτιαξαν συλλογικότητες και οργανώσεις, ενώθηκαν με άλλες γυναίκες -μαντιλοφορούσες ή μη- κατέβηκαν στο δρόμο, διαδήλωσαν στο κέντρο του Παρισιού και έξω από σχολεία. Με τις κινητοποιήσεις τους κατάφεραν να καταδείξουν τα ρατσιστικά κίνητρα και τους στόχους αυτού του νόμου και να πολώσουν την κοινή γνώμη της Γαλλίας. Ο λόγος τους είναι τόσο σαφής που δεν αφήνει και πολλά περιθώρια παρερμηνείας για τις πραγματικές προθέσεις του γαλλικού κράτους:

“Αρνούμαστε τη λογική του πολέμου και της απαγόρευσης που αντιμετωπίζει τις γυναίκες με μαντίλα ως μιάσματα,

που έχει στόχο να τις απαξιώσει στα μάτια των ίδιων των παιδιών τους και που στέλνει ξεκάθαρα το μήνυμα: καθίστε στις κουζίνες σας”.

Οι μουσουλμάνες στη Γαλλία απέδειξαν πως το γαλλικό κράτος θέλει απεγνωσμένα να τις βαφτίσει συντηρητικές και απολίτιστες, κι όχι επειδή λατρεύει τον πολιτισμό και την πρόοδο. Στόχος είναι η εντατικοποίηση του αποκλεισμού και της επιτήρησης των μουσουλμάνων εργατών σε ακόμα περισσότερες πιυκές της καθημερινότητάς τους και της ζωής τους.

Μπορεί όλα αυτά που συμβαίνουν στην Γαλλία για κάποιους να μοιάζουν μακρινά και ίσως να ‘ναι. Ωστόσο η ανάγκη διαχείρισης και πειθάρχησης των εργατών είναι μία ανάγκη των αφεντικών σε όλο τον κόσμο. Κι αν είμαστε σίγουροι πως τα ντόπια αφεντικά κοιτούν προς τη Γαλλία για να παίρνουν μαθήματα ρατσισμού, είμαστε εξίσου σίγουροι πως (όπως εκεί έτσι και εδώ) το πολυεθνικό προλεταριάτο θα αναπτύξει τους δικούς του κώδικες αντίστασης.

2 Μαΐου 2011. Πορεία έξω από σχολείο στο Montreuil.

Το πλακάτ γράφει “Μαμάδες αποκλεισμένες, παιδιά ταπεινωμένα”.

